

at det var rigtigt at give nogen Moderation for Bornholm i Ejendomsskyldansættelsen, men det vilde ogsaa føre til at give Moderation for alle andre Ejendomme, der tidligere havde haft lidt Hartkorn, og saa ender man atter med at paaligne de ny Skatter efter det gamle Hartkorn, skønt man erkender, at Hartkornet er en daarlig Maalestok og derfor vil bort fra den. Jeg haaber imidlertid, at vi herefter aldrig mere faa den Tale at høre, at Hartkornsskatterne ere Prioriteter. Den har haft Tilhængere mange Steder ogsaa fra Fler-tallets Side her i Folketinget, hvad vi hørte, da Skattekommissionens Lovforslag vare til første Behandling. Men forhaabentlig er denne Opfattelse nu død og magtesløs. Men naar man ikke ser paa Hartkornsskatterne som Prioriteter, men kun ser paa dem som Skatter, saa kan jeg ikke indse, at fordi en hel Landsdel eller enkelte spredte Ejendomme hist og her i Aarhundreder have haft en væsentlig mindre Skat end andre Ejendomme, at de saa ogsaa skulle blive ved at beholde denne Lempelse i Skatten. Der kunde maaske være lige saa meget Hold i det Ræsonnement, som jeg for øvrigt ikke vil anvende, at de Ejendomme, der ere sluppet saa billigt i mange Aar, netop nu maatte holde for næste Gang, men det er jo muligt, det vil jeg erkende, at det kan være billigt, ikke blot for Bornholm, men ogsaa for mange andre Ejendomme, der faa Skatten sat om fra Hartkorn til Ejendoms-skyld, at der burde være en Overgangstid.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til videre Behandling. Det vil jo nu gaa til Udvalg, og forhaabentlig vil Udvalget hurtigt kunne ende sine Forhandlinger. Derefter vil det rimeligvis komme i et Fællesudvalg, og det er mit Haab, at dette Fællesudvalg ogsaa hurtigt maa kunne tilendebringe sine Forhandlinger, og at Resultatet af disse kan blive, at vi komme til en virkelig god og tids-svarende Reform af vore forældede Grundskatter allerede i denne Samling, og at vi saa, som jeg tidligere har sagt, næste Aar kunne tage fat paa en Reform af de indirekte Skatter, som have meget større Betydning for de smaa i Samfundet. Det er netop gennem en Reform af de indirekte Skatter, at vi skulle skaffe dem Skattelettelser, thi det er ikke af de direkte, men af de indirekte Skatter, at de mindre bemidlede i Samfundet trykkes.

Scavenius: Det forekommer mig nødvendigt at omtale alle de tre Skattelove,

som ere til Forhandling i Dag og endog at komme lidt ind paa at omtale i alt Fald en Del af den kommunale Skattelov, den Del nemlig, som angaar Indførelse af Ejendomsskyld ogsaa paa det kommunale Omraade.

Hvad er det da, der foreslaas os fra det andet Ting? Ja, der foreslaas os 3 Ting, først en Afskrivning af alle Grundskatterne til Staten, Hartkornsskatterne og Bygningsafgiften, men dernæst en Indførelse af 2 nye Skatter, som skulle træde i Stedet for disse Hartkornsskatter, nemlig dels en Ejendomsskyld, hvilende paa al fast Ejendom, en Ejendomsskyld af 1,2 p. m. til Staten, og dernæst en saakaldt Formue- og Indkomstskat, som i Virkeligheden er en Skat paa Indkomstkilderne. Det har naturligvis gjort et betydeligt Indtryk paa dette Ting som paa hele Befolkningen, at man i det andet Ting, er gaaet til at foreslaa en Afskrivning af alle Grundskatterne. Det har gjort et dybt Indtryk, og man har i stor Almindelighed glædet sig over, at man er kommet saa vidt i det andet Ting. Men naturligvis er det kun den ene Side af Sagen. Hvor kært det saa kan være en, at man bliver fri for de nuværende Grundskatter, maa man jo tage Hensyn til, hvad det er, der sættes i Stedet, thi det er selvfølgelig lige saa vigtigt. Det, der sættes i Stedet, er da for at begynde med det ene en Skat paa Indkomstkilderne. Der er fra to ærede Medlemmer i Dag kommet bestemte Ytringer imod denne Skat, og jeg skal fuldstændig slutte mig dertil. En Skat paa Indkomstkilderne kan maaske være udmærket i et stort, rigt og mægtigt Land som England, men den er det ikke og kan ikke være det hos os, thi vi ere desværre hverken mægtige eller rige. Skal der være nogen Mening i en Skat paa Indkomstkilderne, maa Skatten møde Indkomsten, hvor den saa kommer fra, thi ellers vil Følgen være at visse Indkomster, og da særlig visse Kapitalindkomster, som lettest kunne slippe fri, vilde gaa der hen, hvor de møde mindst Modstand og derved unddrage sig Skatten. Imidlertid fremkommer der ved denne Beskatningsmaade Forhold, som turde være i allerhøjeste Grad farlige for Landets Kredit. Dette er ogsaa anerkendt fra Regeringens Side, idet Regeringen ganske naturligt og selvfølgelig har foreslaaet, at den udenlandske Statsgældsrente ikke skal beskattes. Men det kan ikke nægtes, at der derved skabes en Ventil ogsaa for danske Kapitalister, thi danske Kapitalister, som sætte deres Penge i den danske